

त्रिस्थान इन्द्रोऽसि । सोमेन समया सह विपृक्तः सम्पृक्तः एकीभूतोऽसि । एवं यमादिभिः सायुज्यं प्राप्तस्य तव दिवि नभसि आदित्यद्वयेण स्थितस्य त्रीणि बन्धनानि बुधा आहुः । ऋग्यजुःसामत्रयाणि मण्डलान्तरपुरुषाचोऽपि त्रीणि बन्धनानि स्वत्रयाणि । यदेतन्मण्डलं तपति तन्महदुक्त्यमित्यादिश्रुतेः ॥ १४ ॥

त्रीणि तऽआहुर्दिवि बन्धनानि त्रीण्यप्सु त्रीण्यन्तः समुद्रे ।

उतेव मे वरुणाश्हत्स्यर्वन्यत्रा तऽआहुः परमं जनित्रम् ॥ १५ ॥

हे अर्वन् यत्र ते तव परमं जनित्रं बुधा आहुः आदित्यद्वयेण तत्र ते तव त्रीणि बन्धनानि पूर्वमन्त्रोक्तान्याहुः । अप्सु उदकेषु त्रीणि बन्धनानि आहुः कृषिर्वृष्टिर्वीजमिति । अन्तः समुद्रे अन्तरिक्षमध्ये त्रीणि बन्धनानि आहुः मेघो विद्युस्तनयितुरिति । उतेव उतापि च वरुणाः वरुणाद्वयः त्वं मे मां हत्सि प्रशंससि कर्मणि षष्ठी हन्तिर्चतितर्कमा अर्चनं प्रशंसनम् ॥ १५ ॥

इमा ते वाजिनवमार्जनानीमा शफानां सनितुर्निधाना ।

अत्रा ते भद्रा रशना अपश्यमृतस्य या अभिरक्षन्ति गोपाः ॥ १६ ॥

हे वाजिन् ते तव इमा इमानि अवमार्जनानि अहमपश्यं पश्यामि अवमार्ज्यते यैस्तानि अवमार्जनानि वेतसकटादीनि । शफानां खुरानां सनितुः सम्भक्तुर्नियन्तुः पादवासस्य इमा इमानि निधाना निधानानि स्थानानि अपश्यम् । अत्र यज्ञे ते तव रशनाः मध्यबन्धनरज्जूः अपश्यम् । कीदृशी रशनाः (४) भद्राः कल्याणद्वयाः स्तुत्याः । गोपाः गोपायन्ति गोपाः रक्षणकर्त्र्यः । याः रशनाः ऋतस्य ऋतं यज्ञमभिरक्षन्ति कर्मणि षष्ठी । निपातस्य चेति [पा० ६.३.१३६.] अत्रपदस्य दीर्घः ॥ १६ ॥

आत्मानं ते मनसारादज्ञानामवो दिवा पतयन्तं पतंगम् ।

शिरोऽपश्यं पृथिभिः सुगेभिर्रेणुभिर्जहमानं पतत्रि ॥ १७ ॥

एवमथ स्तुत्वा भविष्यत्कर्मणा स्तौति । हे अथ ते तवात्मानं मनसा आरादूरे अहमज्ञानां ज्ञानामि ज्ञानातिर्लभ्युत्तमैकवचनम् । कीदृशमात्मानम् अवः अ-